

AJUDANT A VIURE

Molt bon Nadal a tothom

Estem a punt d'actualitzar novament la nativitat de Jesús i fóra bo preguntar-nos perquè fem certes coses i quin valor tenen, perquè, tal vegada sense adonar-nos, podem acostumar-nos a un Nadal superficial. Sabem que a la nostra vida de relació hi ha molt de «convencional». I no basta acusar impersonalment la societat de consum (tot i que és més bé de producció perquè, encara que el consumisme ens contagia tots en aquestes festes, no tots poden fruit d'allò que una majoria produeix).

Naixement, retaule de la capella del Palau Episcopal de Lleida

De cap manera vull treure valor a tradicions entranyables que tots vivim en els dies de NADAL i que tant de bo fossin realitat tot l'any per a tot el món, persones, famílies i pobles. Però, almenys els seguidors de Jesús, hauríem de fer un esforç per a deixar al descobert el vertader rostre del Nadal, les seves exigències i les seves conseqüències. Quan NADAL es converteix en «els Nalds», com l'anomenen molts, (o la PASQUA en «vacances de primavera»)..., cal pensar que anem perdent quelcom més que vocabulari.

El Jesús del qual celebrem el naixement en Betlem ve a nosaltres i viu, parla, actua i pateix amb la llibertat d'un amor increïblement generós que el porta a enfrontar-se a tots els límits, tabús, alienacions i esclavituts que disminueixen la nostra existència. Parla obertament de Déu Pare, de fraternitat universal, d'una dignitat de la persona superior a tota llei, de l'home lliure en la justícia, d'amor, de perdó i de pau sense límits, d'una vida que no s'acaba... I compromet la seva fins a l'extrem.

Malauradament, la Felicitat i la Pau que ens desitgem de tantes maneres aquests dies està molt amenaçada per doloroses realitats d'injustícia i violència en molts països (inclòs aquell que per a nosaltres és «Terra Santa»), i també a casa nostra hi ha massa gent que pateix i queda «exclosa» d'aquella «destinació universal dels béns de la terra» que postula la Doctrina Social de l'Església.

Doncs bé, malgrat tot penso que segueix essent molt necessari, extremadament necessari, proclamar i celebrar com fa l'Església la nit de Nadal el gran goig que ho serà per a tot el poble: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador que és Crist, el Senyor (Lc 2,10-11); s'ha manifestat la gràcia salvadora de Déu als homes (Tit 2,11), i el poble que caminava a les fosques ha vist una gran llum (Is 9,1).

Però procurem convertir-ho en «experiència», per petita i fràgil que resulti, com ho ha estat la d'«un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora» en qui la humanitat creient ha vist aquell que anunciaren com «Déu-amb-nosaltres». Us animo a fer-ho creïble amb paraules i obres, vivint i ajudant a viure el fet salvador que celebrem.

MOLT BON NADAL i UN 2010 MÉS OBERT A L'ESPERANÇA d'un cel nou i una terra nova on regnarà la justícia (2Pe 3,8-14).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

«Per al bé de tothom»

Mossèn Josep Anton Jové Camí és fill de la plaça major de Seròs, poble del Baix Segrià, veí de l'aiguabarreig, on dos rius s'ajunten creant un gruix de corrent vertebrador de vida. És el vicari episcopal de Pastoral del bisbat de Lleida. La tasca ara és important en la pastoral diocesana. Potser sí que haurem de mirar els efectes de l'aiguabarreig, a fi que corrents i cabals dels uns i dels altres donin gruix a l'experiència de Déu en les Terres de Ponent.

El tercer pas serà, doncs, molt important: entre totes les propostes caldrà fixar prioritats. No es podrà fer tot, però sí és fonamental el saber centrar-se. Fixar una prioritat implica deixar-ne altres, a fi de concentrar esforços i sinergies.

Una prioritat comuna implica evidències compartides.

És el dinamisme de les tres C: comunió, corresponsabilitat i complementarietat. Crec que no és adient anar de francitador. En l'Església és, segur, més just jugar la carta de la corresponsabilitat, «Entre tots i per al bé de tothom».

Encara que el profeta bíblic és, sovint, francitador, actua sense disciplina de corporació. Però bé, s'entén perfectament la teva explicació. Què implica, doncs aquestes tres C?

En moltes parròquies hi ha un consell parroquial o pastoral. És desitjable que en ells es faci l'experiència de la corresponsabilitat. Això existeix, igualment, en delegacions i moviments com els de l'Acció Catòlica, el dels Professionals Cristians, etc.

He de dir també, que en el dinamisme de la comunió, la corresponsabilitat i la complementarietat es pot superar les inquietuds, les nostàlgies d'altres èpoques del passat. Junts, es pot fer molt camí i de manera harmoniosa. Un proverbi oriental diu: «Val més encendre un llumí, que maleir la foscor.»

Caldrà mitjans...

Bé, em sembla, en primer lloc, que l'economia ha de servir la pastoral. Després hi ha també tota la qüestió de la formació laïcal. Tenim una institució que ja ha mostrat la seva validesa: L'IREL. Ofereix un ventall meravellós de formació sòlida. Però potser hem de despertar encara més la gana de formació. Segurament que hem de potenciar els intercanvis d'idees entre preveres i laics per donar-nos així horitzons nous, renovar-nos mútuament en l'entusiasme i la fe en Jesús. Fe que hem de viure en aquest món que és el nostre i en aquest temps que és el que ens toca viure.

Entrevista a càrrec de
Josep Alexandre Baró

Josep Anton, una mirada al conjunt del bisbat.

Mirant el conjunt de la diòcesi, jo hi veig una visió esperançada, no necessàriament optimista. Es veu que hi ha quelcom que es mou, que molta gent ho percep i creu que segur que alguna cosa nova en sortirà.

Podries concretar allò que es mou?

La carta pastoral del bisbe Joan ha despertat un nou alè. Ha estat ben rebuda pel conjunt de parròquies, delegacions, moviments... Ara es tracta de descobrir «entre tots» cap on ha d'anar «l'Església local».

I es té ganes de treballar, de col·laborar.

Sí, i és allò que se'ns demana: comunió, corresponsabilitat, complementarietat. Si s'entra en aquesta dinàmica, naturalment s'entra en un moviment portador d'esperança.

Ja estem, doncs, fent camí. Com va la cosa?

Tenim, doncs, tres grans moments: *veure* la situació actual, amb els reptes i signes d'esperança, *discernir* aleshores quins són els criteris evangèlics, arribar, en el últim pas, a un *projecte pastoral*. El primer pas arriba ara, al Nadal, a terme. Als grups els hem demanat de limitar les reflexions a tres punts que ens envien o enviaran a la Vicaria de pastoral. Nosaltres farem una síntesi de la totalitat d'aportacions. Aquesta síntesi s'enviarà als grups o persones que ens han escrit i serà com la base per al segon moment o segon pas. Previst per al temps de Quaresma de l'any 2010. Hi haurà el mateix moviment.

BON NADAL 2009 FELIZ NAVIDAD

DIUMENGE IV D'ADVENT

▀ Lectura de la profecia de Miquees (Mi 5,1-4a)

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel». Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

▀ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claredat de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▀ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,5-10)

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat». Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu». Encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescriu. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat». Adoneu-vos com suprimeix tot el que deia abans, i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

▀ Evangeli segons sant Lluç (Lc 1,39-45)

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà».

▀ Lectura de la profecia de Miqueas (Mi 5,1-4a)

Así dice el Señor: «Pero tú, Belén de Efrata, pequeña entre las aldeas de Judá, de ti saldrá el jefe de Israel. Su origen es desde lo antiguo, de tiempo inmemorial. Los entrega hasta el tiempo en que la madre dé a luz, y el resto de sus hermanos retornarán a los hijos de Israel. En pie pastoreará con la fuerza del Señor, por el nombre glorioso del Señor su Dios. Habitarán tranquilos porque se mostrará grande hasta los confines de la tierra, y ésta será nuestra paz.»

▀ Salmo responsorial (79)

R. *Oh Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece. / Despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▀ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 10,5-10)

Hermanos: Cuando Cristo entró en el mundo dijo: «Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, pero me has preparado un cuerpo; no aceptas holocaustos ni víctimas expiatorias. Entonces yo dije lo que está escrito en el libro: "Aquí estoy, oh Dios, para hacer tu voluntad."» Primero dice: «No quieres ni aceptas sacrificios ni ofrendas, holocaustos ni víctimas expiatorias», que se ofrecen según la Ley. Después añade: «Aquí estoy yo para hacer tu voluntad.» Niega lo primero, para afirmar lo segundo. Y conforme a esa voluntad todos quedamos santificados por la oblación del cuerpo de Jesucristo, hecha una vez para siempre.

▀ Evangelio según san Lucas (Lc 1,39-45)

En aquellos días, María se puso en camino y fue aprisa a la montaña, a un pueblo de Judá; entró en casa de Zacarías y saludó a Isabel. En cuanto Isabel oyó el saludo de María, saltó la criatura en su vientre.

Se llenó Isabel del Espíritu Santo y dijo a voz en grito: «¡Bendita tú entre las mujeres, y bendito el fruto de tu vientre! ¿Quién soy yo para que me visite la madre de mi Señor? En cuanto tu saludo llegó a mis oídos, la criatura saltó de alegría en mi vientre. Dichosa tú, que has creído, porque lo que te ha dicho el Señor se cumplirá.»

La Visitació de Maria a Elisabet, pintura de Thierry Bouts, Museu del Prado, Madrid

COMENTARI

Feliç tu que has cregut!

En la litúrgia, quasi nadalenca, del quart diumenge d'Advent, totes les lectures contenen verbs de moviment, la majoria dels quals expressen una vinguda. Fixem-nos-hi bé. El profeta Miquees, molt preocupat per la corrupció social del país, pronuncia aquest oracle messiànic «De tu, Betlem, *sortirà* el qui ha de regir Israel». El salmista implora confiat: «Pastor d'Israel, *veniu* a salvar-nos, *veniu i visiteu* aquesta vinya». En la carta als Hebreus escoltem la veu del Crist que diu: «Déu meu, *vinc* a fer la vostra voluntat». En fi, en l'evangeli de Lluç Elisabet pregunta a Maria: «Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor *vingui a visitar-me?*». Se cele-

bra, doncs, una vinguda joiosa, la vinguda de Déu, la seva irrupció en la història i en la humanitat. A partir d'aquest moment, la vida canviarà.

Com responem nosaltres a aquesta vinguda? A la vinguda del Senyor correspon un altre moviment que aquesta vegada parteix de nosaltres. Ell ve a nosaltres i nosaltres tornem cap a Ell. De nou les lectures ens ajuden. En la profecia de Miquees la resta d'Israel *retornarà* sota la guia del pastor suprem, protegida i en pau. En el Salm, Israel confessa amb determinació: «No ens *apartarem* mai més de vós» i Maria de Natza- ret respon amb el camí de la fe i de l'amor.

Detinguem-nos en l'evangeli. Al centre de l'escena hi ha una dona encinta que viu l'experiència d'una maternitat singular, única en la història de la humanitat, perquè porta en les seves entranyes el Fill de Déu. Una dona, beneïda entre totes les dones perquè ha cregut en la paraula del Senyor. En Maria es revela l'amor de Déu per la humanitat, el seu desig de trobar-nos i de comunicar-se amb cada un de nosaltres.

Estem davant del misteri de l'encarnació i davant del misteri sobren les paraules. Nadal és a les portes. Obrim el cor, fem silenci i contemplem el misteri.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns:** (litúrgia hores: 4a setm.): Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45 ■ **dimarts:** 1Sa 1-24-28 / 1Sa 2,1-8 / Lc 1,46-56 ■ **dimecres:** MI 3,1-4.23-24 / SI 24 / Lc 1,57-66 ■ **dijous:** 2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79

Comença el temps de Nadal

□ **Divendres,** Nadal del Senyor: Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 ■ **dissabte:** Ac 6,8-10; 7,54-59 / SI 30 / Mt 10,17-22 □ **diumenge** vinent, la Sagrada Família (lit. hores: 1a setm.): Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 (o bé: 1Sa 1,20-22.24-28 / SI 83 / 1Jn 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

El misteri de l'Encarnació i Maria

Maria Verge és realment la mare de Jesús, la que —com diu coralment la successió dels Pares de l'Església— faixà amb bolquers aquest Cos, l'acaricià, l'alletà i, tal com ho expressa Lluc, «el va criar», «el va nodrir» (Lc 4,15). En una paraula:

Maria comença i desenvolupa l'inici de la cadena que ha començat amb l'Encarnació del Verb.

El més important és que Maria fa d'una manera lliure i responsable l'acte pel qual la iniciativa humana esdevé instrument assumit pel voler de Déu: «Faci's en mi segons la vostra paraula». L'acte de fe de Maria és receptiu, perquè acull el do de Déu, i és actiu, perquè, lliure i responsable, obre la porta al Déu-amb-nosaltres: suposa l'inici del misteri de l'Encarnació. Repeteixo que es tracta de la unió entre el do de Déu i la iniciativa humana; es tracta d'una determinació lliure del voler de Maria que pren la més gran responsabilitat que ha assumit una criatura humana.

Maria ha estat la porta per la qual la Paraula eterna de Déu ha entrat en la història, i en ella ha viscut la seva existència en la carn. El Concili de Calcedònia i, no cal dir-ho, les teologies actuals molt centrades en la humanitat de Jesús, han volgut reivindicar la veritable història humana de Jesús. La historicitat de Jesús, però, no és dispersió o inacabament, sinó plenitud i perfecció en allò contingent. A Jesús aquesta perfecció li ve de la plenitud de l'amor en el qual viu constantment. La glòria de Déu il·lumina totes i cadascuna de les accions històriques de Jesús, de tal manera que qui contempla Jesús ha vist la seva glòria salvadora.

Prenem una vegada més el IV Evangeli: «El Verb s'ha fet carn. I hi habità entre nosaltres. I nosaltres hem vist la seva glòria». La Paraula de Déu —girada envers Déu i una sola cosa amb Déu, el Pare— ha entrat en la història dels homes.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

CAMINS VERS LA LLIBERTAT

No robaràs (1)

El setè manament em sembla idèntic al desè. No obstant això, els biblistes ens diuen que, originàriament, el setè manament es referia al robament de persones. El setè manament s'adreça als qui tenen poder sobre d'altres i, amb això, perillèn d'abusar d'ells. El setè manament vol protegir la dignitat de l'home i, més precisament, la d'aquells qui estan lliurats a d'altres.

El robatori de persones té lloc avui quan es comercia amb persones. I aquest comerç d'esclaus modern està actualment molt estès. Ens trobem que de països de l'Est vénen dones segregades i venudes com a prostitutes. Existeix un turisme sexual reglamentat. Això constitueix la pitjor explotació d'unes dones pobres i privades de drets.

Hi ha avui dia bandes criminals que s'han especialitzat en el robatori de persones; per exemple, aquelles bandes dirigides a immigrants que, fent-los pagar una quantitat extraordinària de diners, els fan travessar la frontera d'un país presumptament prometedora. Hi ha agències que, a noies que s'ofereixen com a *au-pair*, les exploten no sols econòmicament, sinó sovint també sexualment.

A totes aquestes persones explotadores s'adreça el setè manament. Però a penes les impressionarà. La seva energia criminal és més grossa que el sentiment d'allò que Déu els prescriu. No obstant això, el setè manament és com un agulló que ens dóna olfacte per a la dignitat de l'home. I és missió de l'Estat deixar-se inspirar pel setè manament perquè ell, amb el seu poder estatal i mitjançant mesures i regles externes, pot protegir la dignitat de la persona contra l'explotació.

Anselm Grün

(*Els deu manaments*, Editorial Claret)

SANTORAL

20. ✚ Diumenge IV d'Advent. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. Dilluns. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. Dimarts. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. Dimecres. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant

Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. Dijous. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

25. ✚ Divendres. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, màrtir (s. iv); santa Eugènia, vg. i mr.

26. Dissabte. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

PSICOLOGIA DE LA FAMILIA

El hijo tirano

Hace años llego a mis manos una circular en forma de decálogo que aseguraba que provenía de la Dirección General de la Policía de Seattle, Washington, en

Estados Unidos. Se lo transcribo aquí traducido. Observen los puntos irónicos y bastante cáusticos que ofrece este escrito, que llevaba el sugerente título de «Normas para convertir a vuestro hijo en delincuente».

1. Darle de pequeño todo lo que pida: de esta manera llegará a mayor convencido de que el mundo entero se lo debe todo.
2. Si dice burradas, reírsele: así pensará que es muy gracioso.
3. No le deis ningún tipo de formación espiritual: cuando sea mayor de edad ya la escogerá por sí mismo.
4. No le digáis nunca: «Esto no está bien», porque se podría crear complejos de culpa y, más adelante, cuando, por ejemplo, le arresten por haber robado un coche, estará convencido de que la sociedad lo persigue.
5. Recoged todo lo que tire al suelo: así pensará que todo el mundo está a su servicio.
6. Discutid siempre delante de él: cuando vuestra familia esté destrozada, él hará ver que no se da cuenta.
7. Dadle tanto dinero como quiera: de esta manera no sospechará que para disponer de él tiene que trabajar.
8. Satisfacedle todos sus deseos, sino será un frustrado.
9. Dadle siempre la razón: los profesores, la gente, la ley... siempre de-sean el mal para el pobre chico.
10. Cuando ya sea un desastre, proclamad a los cuatro vientos que no habéis podido hacer nada por evitarlo: de esta manera os habréis preparado una vida dolorosa.

No olviden que frustrar es una manera de educar.

Dr. Paulino Castells

(*Psicología de la familia*, Ed. Ceac, Barcelona 2008)

ENTREVISTA

JOSEP MASSOT

Una proposta per Nadal

La Bíblia sempre ha estat un bon regal per a les famílies i per a les persones que volen aprofundir en la seva fe cristiana i conèixer el missatge de l'antic Israel i de Jesús i els seus deixebles. Ara tenim l'avantatge que en català n'hi ha diverses edicions, en un o en uns quants volums, com és el cas de la Bíblia de Montserrat —en un de sol—, publicada l'any 1970. Publicacions de l'Abadia de Montserrat (www.pamsa.cat / 932 450 303), coincidint amb l'Advent, acaba d'editar una nova versió, amb una presentació molt més acurada. El P. Josep Massot, monjo de Montserrat, és el director d'aquesta editorial, amb més de 500 anys d'història.

Què aporta de nou la Bíblia de Montserrat?

La Bíblia de Montserrat és el resultat de l'esforç de molts anys de feina feta des del final del segle XIX i, sobretot, a partir del primer terç del segle XX, que va desembocar primer en una *Bíblia gran*, en molts volums, i després en una *Bíblia petita* en cinc volums, que es condensaren en un de sol, manejable i llegible. És una traducció molt treballada, que en el seu moment va merèixer, per exemple, l'elogi de Josep Pla.

Quina va ser l'aportació del P. Ubach per enriquir-ne la traducció?

El P. Bonaventura Ubach va ser el primer que va estudiar seriosament la Bíblia i el primer que des de Montserrat es proposà de traduir-la al català. Va tenir una colla de deixebles, entre els quals el P. Guiu Camps i el P. Romuald Díaz, que van treballar molt per aconseguir unes versions *modernes* i alhora fidels als textos originals hebreus i grecs.

Per què s'hauria de tenir més present la Bíblia i consultar-la sovint, i no només els cristians?

La Bíblia és a tot arreu una obra de referència, venerada pels cristians i pels musulmans i respectada per tots els homes de bona voluntat. Per als cristians és la paraula de Déu, tant en l'Antic com en el Nou Testament. Per a tothom és una autèntica biblioteca, un conjunt de llibres molt diversos, que constitueixen un llegat literari i sapiencial de primera magnitud.

Òscar Bardají i Martí

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

DOS PELEGRINATGES DEL BISBAT DE LLEIDA

Ars (França)

Per a preveres i laics/laiques
Del 15 al 18 de març de 2010

En commemoració dels 150 anys de la mort de sant Joan Maria Vianney, rector d'Ars

Preu per persona: 370 €. Suplement habitació individual: 54 €. Inclou autocar i règim de pensió completa en tot el viatge. No inclou: entrades a museus, monuments, guies locals i begudes especials... Inscripció: al bisbat (973 268 628 / 679 976 173). A Montse Ges (973 237 162). Per inscriure's: fotocòpia DNI i resguard d'un primer pagament de 100 €. Termini d'inscripció: 20 de febrer de 2010.

Santiago de Compostela - Fàtima

Obert a tothom
24 d'abril a l'1 de maig de 2010

Preu per persona: 720 €. Suplement habitació individual: 175 €. Inclou: autocar i règim de pensió completa en tot el viatge. No inclou: entrades a museus, monuments, guies locals i begudes especials... Inscripció i condicions: iguals que en el viatge a Ars. Termini d'inscripció: 20 de març de 2010. Places limitades.

Jornada d'Animadors de Pastoral de Joves

El passat diumenge, 15 de novembre, es va celebrar a l'Escola Pia de Terrassa la **Jornada d'Animadors de Pastoral de Joves de Catalunya, Balears i Andorra**. La jornada va estar presidida pels bisbes de Girona i Terrassa.

Durant el matí vam estar treballant per grups, al voltant de la figura de l'animador i dels principals reptes i oportunitats amb els que es troba avui en dia. Va ser interessant poder compartir amb catequistes i acompanyants d'altres diòcesis, els esforços i també els èxits de la nostra feina. Després es van repartir els materials per anar treballant amb els grups de joves el camí cap a l'Aplec del maig del 2010 (*tothom qui els vulgui, els pot passar a buscar per la Delegació*) i al migdia vam celebrar l'Eucaristia a la catedral de la ciutat.

A la tarda, l'equip de la Delegació de Joves de Terrassa ens va presentar l'Aplec del proper 22 de maig: la distribució del dia, els espais, les diferents activitats i les inscripcions. I, finalment, el mateix autor ens va cantar l'himne de l'Aplec.

Els disset animadors lleidatans que hi van participar van valorar positivament la trobada amb la resta d'animadors i el sentiment de comunitat i d'Església diversa que mira de caminar plegada.

Marta Serrano

Possible projecte de cooperació

En el paranimf de l'Acadèmia Mariana es dugué a terme la inauguració del curs acadèmic 2009-2010 de l'Escola de l'Esplai de Lleida.

En el decurs de l'acte, els professors de l'escola Anna Farré i Albert Palau, a partir de la xerrada-col·loqui titulada «Exercir de voluntari: una finestra oberta al món», varen presentar les experiències viscudes com a voluntaris, aquest passat estiu, a Bolívia.

La seva participació es va concretar en un projecte, que amb seu a la localitat de Yapacaní en el departament de Santa Cruz, s'arrecerà en el treball que es realitza mitjançant una mena de casa d'acollida anomenada «Centro de Educación y Desarrollo con la Infancia Campesina» des d'on es generen diferents accions l'objectiu de les quals és propiciar l'inseriment sociolaboral de nens i nenes de carrer que estan en situació de risc (violència, droga, explotació sexual, orfenesa, mares adolescents).

En l'horitzó, i aprofitant els vincles existents entre Lleida i Cali (Colòmbia), es deixà entreveure la possibilitat d'endegar un projecte de cooperació, que tindria el seu ferment en joves voluntaris de la Diòcesi de Lleida. El seu referent, caldria cercar-lo en els cursos que, en matèria d'educació en el lleure i amb una estada d'un mes, hi varen dur a terme persones de l'Escola de l'Esplai de Lleida l'any 1980.

L'acte, que compta amb la presència de nombros públic, fou presidit pel bisbe de la Diòcesi Mons. Joan Piris Frigola, el qual va estar acompanyat pel president de la Fundació i el director de l'escola.

Agenda

Del 14 al 20 de desembre.—Primera setmana de Cinema Espiritual, a la Caixa Fòrum.

Dissabte 19 de desembre.—A les 7 de la tarda, a La Paeria, Pregó de Nadal.

25 de desembre, Nadal.—A les 12 del matí a la Catedral. Eucaristia de la festa presidida pel Sr. Bisbe Joan piris.

Confessions a la Catedral.—De dilluns a dissabte de 2/4 de 10 a 2/4 de 12 del matí. A la tarda de 5 a 6. Els diumenges: de 10 a 12 del matí i de 2/4 de 7 a les 8 del vespre.

Peregrinació a Terra Santa i Jordània.—Del 14 al 23 d'abril 2010. Organitzada per les parròquies Sant Llorenç i Sant Andreu de Lleida i la Confraria del Portants del Sant Crist de Sant Llorenç. Preu per persona: 1.675 €. Informació i inscripcions: Manuel Rodríguez, tel. 973 239 225 i 666 872 920.

EL SETRILL

Nadal pasqual

Tots ho sabem: la naixença del cristianisme es troba en l'esdeveniment de Pasqua, no en el que recordem al Nadal. En la Pasqua, mort i resurrecció de Jesús, es manifesta tot allò que era l'essència, el més fonamental de la vida terrestre de Jesús. Ell és reconegut pels seus deixebles i primers cristians com el Senyor, exaltat a la dreta de Déu. Poc a poc, donen molta importància a les paraules i fets de la vida de Jesús i s'adonen que la seva vida adulta tenia un destí particular i coherent.

Definitivament, Jesús manifestava una vocació salvadora, era el Salvador. I, justament, perquè la

vida de Jesús va anar adquirint una gran importància, comencen llavors les narracions sobre el seu naixement. Podem doncs dir que els relats de Nadal, dels quals en parlen solament Mateu i Lluc, indiquen la singular originalitat de la història adulta de Jesús de Natzaret.

Si volem entendre la singularitat original de Jesús hem d'anar a les paràboles. En elles, ens hi lliura el seu cor. Igualment, en les seves reaccions davant un esdeveniment. Per exemple, les dues petites monedes de la viuda pobre (vegeu Mc 12,41-44), paràbola de tot el que viu el mateix Jesús. Ell haurà de donar també no el que li so-

brava, sinó el que necessitava, tot el que posseïa, tot el que tenia per viure.

«Això és el meu cos entregat per vosaltres». Punt. Tot l'esdeveniment Jesús esdevé evident, és a dir, Vida i Salvació que no hem d'anar a cercar en un altre lloc. I, en aquest sentit, Jesús és llum que il·lumina totes les cruïlles de la nostra existència. Benaurat Nadal si significa per a tots nosaltres aquesta llum que dona pau.

Feliç Nadal!

Josep Alexandre Baró Ania
Delegat del Mitjans de
Comunicació Social del bisbat de Lleida